

[Leif Hermann]

Jeg går ud fra, at der med »den fornødne tilladelse« menes VVM-tilladelsen, dvs. retten til allerede at gennemføre projektet på det tidspunkt, hvor regionplanretningslinjerne foreligger. Hvordan harmonerer det med offentlighedsfasen, med indsigelsesreglerne i forbindelse med miljøbeskyttelseslovens krav om miljøgodkendelse osv. osv.?

Der er en lang række uafklarede spørgsmål i det her. Jeg har ikke trukket disse spørgsmål frem, fordi jeg forventer, at ministeren kan svare på det sådan vupti, når han skal op efter ordførerne, men mere for at understrege, at der faktisk, sådan som direktivet er opbygget og sådan som bemærkningerne er skrevet, foreligger en lang række uklarheder, der gør, at det er vanskeligt at tage endelig stilling til det, heller ikke i princippet, på det her tidspunkt.

Det er selvfølgelig spørgsmål, vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet, men jeg har som nævnt taget dem frem nu for at understrege, hvad det er for en tvivl, vi har i forbindelse med gennemførelsen af direktivforslaget.

Jeg vil gerne sige, at vi ser frem til et overordentlig grundigt udvalgsarbejde for at se, om det måske skulle være sådan, at det ikke er mig, der har misforstået det hele, at det i grunden er skrækkeligere, end jeg troede.

Mejdahl (V):

Baggrunden for lovforslaget er jo EF-direktivet af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

Medlemsstaterne har tre år fra direktivets bekendtgørelse til at skaffe fornøden lovhjælp til, at direktivet kan gennemføres. Det er baggrunden for ikrafttrædelsesdatoen 3. juli 1988.

Da jeg sad og læste lovforslaget og bemærkningerne igennem, kunne jeg ikke frigøre mig for den tanke, som min nabo, Per Smed, er tilfaldt æren for at have udtalt, nemlig: Hvad nytte er det til? Men jeg slog mig imidlertid til tåls med, at der måske er steder, hvor det er mere påkrævet med et sådant direktiv end her hos os.

Danmark er måske det land, bestemmelsen generer mindst. Vi har nemlig hele planlægningsapparatet sat på skinner. Vi kan lave landsplandirektiver i store sager, vi har regionplanerne og kommuneplanerne og lokalplanerne. Fælles for dem er bestemmelsen om, at offentligheden skal orienteres og have mulighed for at give sin mening til kende.

Derfor synes vi i Venstre, det er en god idé, at de bestemmelser, lovforslag nr. L 212 omhandler, indføres i lands- og regionplanlovene. Det forenkler proceduren så meget, som det nu engang kan lade sig gøre.

Oplysningspligten er automatisk opfyldt. Dog skal der tages et specielt hensyn, hvis planlægningen omfatter anlæg, som berører andre medlemsstater.

Også godkendelsesproceduren, hvor planerne ender på miljøministerens bord, kender vi i forvejen. Jeg går ud fra som givet, at en VVM-tilladelse kan gives på baggrund af et godkendt tillæg til regionplanen. Sådan har jeg i hvert fald læst bemærkningerne, men det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Vi støtter miljøministeren i den tanke, at den bekendtgørelse, som skal udstedes på ministerens initiativ og ansvar, kun omhandler de anlægstyper, som for tiden er obligatoriske. Vi tvivler på, at det er nødvendigt at inddrage andre anlægskategorier, fordi vi i forvejen har et så finmasket planlægningssystem, og det kan vi så glæde os over også i denne forbindelse.

Det, som det drejer sig om i al planlægning, er at være forudseende, altså fremsynet, så vi får de bedste planer og de færreste gener for erhvervslivet og for befolkningen, og i denne sammenhæng også for miljøet. Denne lovændring skulle gerne være med til at sikre denne målsætning.

Jeg kan på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre vil gerne allerede nu udtrykke sin principielle tilslutning til lovforslaget. Vi mener ikke, at det vil få særlig store konsekvenser i Danmark, men vi glæder os da over, at andre lande i EF nu kommer på et bedre planlægningsniveau, end de måske har været hidtil.

Det er et smukt miljøformål, der ligger bag direktivet og dermed bag lovforslaget, nemlig at foregribe miljøproblemer. Så vidt vi kan se, stiller forslaget krav om en mere fremsynet planlægning.

I udvalgsarbejdet vil vi se positivt på forslaget, og vi vil bl.a. vurdere, om de såkaldte frivillige anlæg i al fald i et vist omfang skal med i en bekendtgørelse.